

TÉMA MĚSÍCE

UPRAVENÁ VEŘEJNÁ PROSTRANSTVÍ – VIZITKA VŠECH OBYVATEL OBCE

Pravidelný svoz komunálního odpadu

foto archiv obce

Zrovna jako šaty dělají člověka a upravený vzhled a krásný úsměv vypoví o dotyčné osobě mnoho na první pohled, tak i upravené parky, kvetoucí záhony a truhlíky, čisté chodníky i zelený pruh podél silnic včetně stromů napoví mnoho o obyvatelích obce. Nejen chodci, ale i posádky projíždějících vozidel vnímají místo, ve kterém se právě pohybují.

Letošní způsob jara zdá se být poněkud nešťastným, zvláště po několika horkých a suchých letech. Ale letos příroda jásá, všechno je šťavnatě zelené a studený máj? V stodole ráj. Jen kdyby ta tráva nerostla jako z vody, že. Kolikrát jste si sami po posekání zahrady povzddechli, že byste mohli začít znovu, tráva roste doslova před očima a člověk ji pomalu slyší růst. Tráva, tráva, tráva.

I TECHNIKA NĚKDY ŘEKNE NE

Díky nové výstavbě, rekonstrukcím některých ulic, revitalizaci centra obce i Arča a především vzniku první části zeleného pásu se rapidně zvětšily zelené plochy uvnitř i na kraji obce. A tady je to daleko horší než na vaší zahrádce – na jednom konci začnete sekat, a než dojedete na konec druhý, už se může sekat znovu. A stále dokola. Sekají velké

sekačky, menší ridery, traktůrky, ke slovu přijdou i sekačky ruční včetně motorových kos. Obecní komunální technika se div nezavafí a pracovníci jakbysmet. Jenže nic netrvá věčně a technika začne stávkovat. A protože neštěstí chodí minimálně ve dvojicích, tak se rozbije jedna sekačka, druhá, třetí... a je vymalováno. Vlastně neposekáno.

A hned to „obec“ schytá prostřednictvím všech sociálních sítí a jiných internetových vymožeností. „Zajímavé je, že když je všude posekáno, zameteno a uklizeno, nikdo nic neřekne. Ale běda, jen se někde objeví nepořádek, přerostlá tráva, neodstraněný plevel, už je oheň na střeše“, komentuje časté příspěvky ze sociálních sítí místostarosta Michal Doubrava a pokračuje: „Někdy si posypeme hlavu popelem, že jsme něco přehlédli, ale ve většině případů se jedná o nám známé věci – například donekonečna neuklizený park za Tescem a cestu

SLOVO STAROSTY

Milí čtenáři,

začnu dnes pohádkově: Byla nebyla jedna vesnička u Prahy, kde se lidem dobře vedlo, rádi se potkávali, starali se pečlivě o své domy, a když jste k nim do obce třeba jen náhodou zavítali, dostali jste z toho hned dobrou náladu. Jak by to taky mohlo být jinak?

Všechny fasády domů jsou tu upravené. Na předzahrádkách s upravenými záhony se nemůžete vynadít na všechnu tu nádhru květů. Truhlíky na oknech se předhánějí, kdo bude mít bohatší a krásnější svěřence. Tráva všude kolem silnic a chodníků je krásně a přesně střižená. Stromy poskytují v letních vedrech příjemný chlad.

A k tomu všemu je všude uklizeno, nikde se neválí jediný papírek. Když zavítáte do postranních uliček, překvapí vás, co všechno tu lidé pro své okolí dělají. Sami přemýšlejí, čím by potěšili sebe, a dokonce i své sousedy. Jedni vysadili plamének před vstup. Jiní vás u svých vrat vítají tmavě fialovými květy magnólie. Radost se podívat.

Když v téhle obci někoho potkáte, musíte se hodně snažit, abyste stihli pozdravit jako první. Ono se to totiž v těch čistých a upravených ulicích nějak samo nabízí, že se tu lidé na sebe vlídně dívají a dají si třeba jen pozdravem najevo, že k tomu druhému chovají úctu, nebo že ho dokonce rádi vidí. Nepozdravit by tady působilo vlastně surově a nepatřičně.

A když vám to tu líčím, nemůžu zapomenout na jednu milou příhodu s maminkou a malou pětiletou holčičkou. Dojeda práve nanuk a obal od něj jí omylem spadl na zem. Maminka v jiné obci by se možná rozmyslela, jestli to tam jen tak s mávnutím ruky nezapomene a neřekne si: „Však on to někdo uklidí. Od toho si je přece platíme.“ Tady se ale odehrálo něco, na co by jinde asi jen nevěřičně hleděli. Maminka se pro obal sehnala, něco své dceři tiše vysvětlovala a pak jí obal podala, aby jej sama zahodila do popelnice. Holčička se cestou od popelnice zastavila a povídá: „Ale tady to přece není můj pokojíček. Tady by to přece nikomu nevadilo.“ Maminka jen zakroutila hlavou: „Vadilo. Taky by ses zlobila, kdybychom si u tebe v pokojíčku odkládali obaly od nanuků. Tady to má přece vypadat stejně čistě jako v pokojíčku.“

Jasně, zní to jako pohádka a bohužel to pohádka v některých ohledech je. Teď si ale přiznejme, že by nám to tak úplně nevadilo, kdyby to nebyla utopie, ale jen realistické líčení skutečného stavu Líbeznice. Pokud o něčem pochybovat nemusíme, je to fakt, že prostředí ovlivňuje, jací jsme a jaké budou i naše děti a dost pravděpodobně pak i děti jejich dětí. V obci plné nepořádku se méně daří i těm obyčejným vlídným pohledům a pozdravům. A naopak upravená obec nahrává tomu, že se tu lidé dobře cítí a zároveň se pak k sobě chovají slušně a ohleduplně. Není to nijak složitá pravda a dá se pro ni i ledacos udělat.

Váš starosta

Dokončení na straně 3

i ROZHOVOR

RESTAURATÉR V BISTRU STATEK LÍBEZNICE

Koncem května se rozrostla nabídka gastronomických služeb v Líbeznicích o Bistro Statek Líbeznice. Postaral se o to Martin Malý, který je majitelem Statku Líbeznice a který bývalý zchátralý statek proměnil v příjemné místo nejen pro bydlení, ale i pro poskytování a využívání služeb. Otevření nové restaurace v obci je vždy výjimečnou událostí, která oprávněně přitahuje pozornost. Po covidové uzávěře obzvlášť. Proto jsme se panu Malému v souvislosti s novou restaurací položili několik otázek.

Jak se zabydlujete v nové roli restauratéra?

Je to pro mě zcela nový obor. Po prvních týdnech v nové roli jsem nadšený, ale současně i trochu unavený. Dříve jsem byl zvyklý dělat projekty, které trvaly několik let, a ve chvíli, kdy se projekt dokončil, přemýšlel jsem již o něčem novém. Neměl jsem čas si užít výsledek. V této nové roli se raduji z každého hosta, kterého naše produkty potěší, odchází spokojen a rád se vrací. To mě nabíjí velkým množstvím energie a současně ve mně roste touha vše zlepšovat. Tři roky plánu a studia se konečně proměňují v kýžený výsledek.

S otevřením jste musel počkat na uvolnění protiepidemických opatření. Ovlivnilo toto oddálení otevření restaurace a nejistota s tím spojená nějak zajištění jejího provozu?

Tato doba je nešťastná a bylo třeba za pochodu měnit mnoho věcí, abychom zvládli financování projektu. Propadli jsme sítím vládní pomoci, a tak to bylo o poměrně velké improvizaci. Ale nemá cenu si stěžovat. Mám v okolí řadu lidí, kteří zbytečně přišli kvůli pandemii o svého blízkého a zaplatili tak daleko vyšší cenu.

Konkrétně jsme to zvládli díky změně konceptu ubytování, které je součástí areálu. Původní záměr penzionu nahradil koncept střednědobého ubytování na dobu tří až dvanácti měsíců. Mám radost, že se tato služba v Líbeznicích ujala, a nám to v této době velmi pomohlo.

Při budování bistra jsme postupovali krok za krokem, abychom byli připraveni na otevření, a zároveň jsme zvažovali každou investovanou korunu. Otevřeli jsme týden po uvolnění zahrádek a teď již bude záležet jen na tom, jakou oblibu si naše bistro získá.

Co personál? Jak náročné bylo sehnat vhodně lidi?

Nevím, jak se to stalo, ale měl jsem obrovské štěstí. Vzhledem k tomu, že jsem se v oboru gastro nikdy nepohyboval, neznal jsem nikoho, kdo by mi pomohl rozhodit sítě náboru a řekl, jak na to. Věci se ale na jedinou daly do pohybu a mám v kuchyni kouzelnice, které mě každým dnem překvapují svým uměním a hlavně tím, jak poctivě zvládají kuchařské řemeslo. Také mají neuvěřitelný dar vymýšlet nové věci. Děvčata, co se starají o zákazníky, jsou již zkušená a přitom mladá a to je nejlepší kombinace. Na lidech tato oblast stojí a já si cením každého, kdo umí a dělá svou práci poctivě.

Jak byste Bistro Statek Líbeznice charakterizoval?

Pro mě je bistro spojené s pojmy zahrada a obývací. Prostředí, které vás obklopuje a vy se cítíte dobře. Je to místo, kde se potěšíte se svým partnerem, s rodinou,

Martin Malý, Statek a Bistro

kolegy i přáteli. My jsme pak v bistru od toho, abyste měli tuto hezkou chvíli doplněnou o výtečné jídlo a lahodné pití. Zvláštní důležitost u nás mají snídaně. Není lepšího začátku dne než najít čas se v klidu najíst, u toho si v klidu popovídat.

Kolik hostů vlastně restaurace pojme?

Teoretická kapacita je 32 židlí na zahrádce, 40 uvnitř a salonek pro 20 osob. Právě salonek s vlastním vchodem a WC je vhodný na rodinné oslavy, školení i prezentace. Praktická kapacita je ale nižší. Pokud by přišlo 90 lidí současně na oběd, tak by to bylo moc. Každé jídlo připravujeme z čerstvých surovin pro každého hosta zvlášť a toto je kvalita, ze které neustoupíme.

Dá se za krátkou dobu provozu restaurace vyzporovat, co zákazníci preferují, co si nejvíce oblíbili?

Mezi ranní hity patří vejce Benedikt a anglická snídaně. Pro poledne je typický Caesar salát a hovězí burger. Večer si pak naši hosté vychutnávají hovězí steak s pepřovkou, fazolkami a opečenými brambůrkami a velkou oblibu také získala panenka s houbovým ragú a bramborou na rozmarýnu pečenou v alobalu. Po celý den se k nám vrací zákazníci na lívance a palačinky s domácí náplní či ovocem. Oblibu si postupně získávají REkrabičky pro odnos jídla s sebou, což je v podstatě zálohovaný a vratný obal, čímž šetříme životní prostředí.

Budete nabídku zaměřovat i sezonně?

Vzhledem k tomu, že je náš koncept postaven na čerstvých surovinách, tak sezonnost v podstatě i musíme respektovat. Krom průběžných úprav jídelního lístku, kdy uprostřed dne klidně přidáme dobrotu, která se právě dodělala, jsme vytvořili týdenní nabídku, která má tři položky a doplní stálý jídelní lístek v čase oběda. Od podzimu pak připravíme měsíční nabídku, která bude respektovat typické jídlo pro dané období.

K restauraci neodmyslitelně patří pivo a víno. Točíte plzeňský ležák, to asi nepotřebuje další komentář. Ale co víno, máte nějaké oblíbené vinaře, které v bistru najdete?

Ano, volba piva byla jednoduchá. Věnujeme mu náležitou péči a v čepování se pořád zlepšujeme a plánujeme i další školení točení piva, aby bylo dokonalé. U vín jsme vsadili na dvě karty, ověřenou kvalitu Vinařství Sedlák a mladého ambiciózního vinaře Ondřeje Kubice III. Jeho vína jsou malosériová a mě, jako milovníka vína, jeho produkty baví. Tuto nabídku doplňuje velmi dobré prosecco, které si již získalo velkou oblibu.

foto archiv Martin Malý

Co byste z nabídky doporučil dětským hostům?

U dětí je to u nás jednoduché. Lívance, kuřecí stripsy, hranolky a palačinky. Starší pak s oblibou sáhnou po burgeru a pro nejmenší je v nápojovém lístku babyccino, což je v podstatě našlehané mléko.

Přijdou si u vás na své i vyznavači zdravého životního stylu?

Podstatou naší kuchyně je vlastní výroba a čerstvé potraviny. Průběžně připravujeme domácí limonády, máme vlastní džem, nakládáme si olivy a připravené suroviny pak kompletujeme do jídla pro každého hosta zvlášť. Toto je trend v moderní gastronomii a je velmi náročný na přípravu. Odměnou jsou pak zdravá jídla bez chemie a podobně. Současně dbáme na to, aby v jídelním lístku byla vegetariánská i nízkokalorická strava. Velkou oblibu si například získalo kuřecí kuře supreme s grilovanou zeleninou nebo portobello burger. Do nabídky standardní kávy jsme zařadili i možnost sójového nebo ovesného mléka. Věřím, že si u nás vybere každý.

Spolupracujete s regionálními dodavateli?

Ano, to je základ a vždy jsem se snažil pracovat s lokálními dodavateli. Nemohu si vynachválit spolupráci s ČESKOU MASNOU a rovněž s PEKÁRNOU, která je součástí areálu. Burgerové bulky a brišky pro vejce Benedikt nemají chybu. Od počátku jsme stavěli koncept tak, abychom se vzájemně podporovali, a to se myslím povedlo.

Máte v souvislosti s bistro nějaké přání?

Líbeznice jsou obec, která má obrovskou vnitřní energii. Rozvoj v posledních letech, nová sportoviště, více služeb a hlavně obrovská moderní škola, to vše vytváří výborné zázemí pro společenský život. My budeme velmi rádi, pokud tomu budeme moci přispět. Rád bych, aby se u nás lidé v budoucnu scházeli u venkovního grilu nebo okolo Vánoc u stromečku a ohně na svařáku a zříjemnili si tak dlouhý podvečer. Rovněž budeme moc rádi, pokud si nás místní vyberou pro oslavu jubileí a dalších milníků v životě a uspořádají je v našem salonku, kde k tomu vytvoříme co nejlepší podmínky. Máme ještě před sebou hodně práce, děláme občas chyby, ale intenzivně pracujeme na jejich odstranění. Hlavní přání je stále stejné, chceme, aby se u nás zákazníci i zaměstnanci cítili dobře.

Další informace naleznete na www.stateklibeznice.cz.

Děkuji za rozhovor.

Jan Havlíček

Dokončení ze strany 1

do Arča. Věřte nebo ne, zde se uklízí i dvakrát za den. A stejně je to málo.“ A Ludmila Červínová, která má na starosti samosprávnou činnost obce, dodává: „Tady si neodpustím malé rýpnutí. Celé dětství mě rodiče vedli k tomu, že na ulici, chodník, trávu ani zem se nic nevyhazuje. A opravdu by mě nenapadlo dojít zmrzlinu a hodit papír či dřevěnou tyčinku od nanuku na zem. A už vůbec ne plechovku či láhev od pití. Bohužel to mnoha lidem vůbec nepříjde, a tak je každodenně uklízená cesta do Arča stále plná všemožných odpadků. Ti, co se zapojili do akce Uklidme Líbeznici, by jistě mohli vyprávět, co všechno na jednom malém kousku obce dokázali sesbírat. Ale druhý den tam odpadky byly zase.“ Něco je opravdu špatně. Stačí jeden obal od zmrzliny či plechovka od Redbullu na trávě na náměstí a rázem máte dojem, že je nepořádek všude. A to je velká škoda.

Ale nejsou to jen parkové plochy. „Co nás všechny společně trápí, je nepořádek na stanovištích tříděného odpadu. A také kolem nich. Mnozí lidé si pletou tato „hnízda“ se smetištěm. Nejen že zde odkládají na zem celé krabice od objemných věcí, ale ještě je využívají jako velký odpadkový koš plný všeho možného a snad i nemožného. Přitom kdyby krabici rozložili a udělali z ní placku, úplně bez problémů se do kontejneru vejde. I když se zdá plný, ano, vypadá plně, jenže v naprosté většině je vyplněn vzduchem v nesešlapaných krabicích! To pak kontejnery přímo přetékají, ale při troše dobré vůle by složených krabic pojal mnohem víc. Před

každým svozem, a ty jsou v případě papíru tři do týdne, se před kontejnery vrší hromada krabic. A co z toho plyne? Že je tam třikrát týdně nepořádek. A ten každý vidí, ale naprostá většina pro to nic nedělá. A stačí málo – rozložit, rozřezat, rozšlapat, prostě minimalizovat kartonové krabice “shrnuje věčný problém plných, ale poloprázdných kontejnerů Michal Doubrava. A Lída Červínová rovnou nabízí návod: „Intenzivním dupáním a skákáním po krabici si nádherně uvolníte adrenalin. Fakt. Zkuste to.“

UDRŽUJTE KOLEM SEBE POŘÁDEK, MINIMALIZUJTE ODPAD, KTERÝ HÁZÍTE DO KONTEJNERŮ

Současná hnízda tříděného odpadu jsou schovaná za paravány z vrbových proutků. „Bohužel jejich životnost je už za hranicí a svou estetickou funkci moc neplní,“ konstatuje současný starosta Martin Kupka. „Oslovili jsme architektonickou kancelář, která zpracovává návrh na úpravy všech 17 stanovišť. Rádi bychom co nejvíce použili prvek obložení obvodu staveb dřevěnými latěmi a přiblížili tak i místa na odpad dalším líbeznickým stavbám,“ naznačuje starosta budoucí úpravy a doplňuje: „Postupně se budou všechna hnízda upravovat tak, aby působila co nejméně rušivým dojmem. Nebo spíše aby lépe zapadla do veřejného prostoru.“ Odpady totiž byly, jsou a budou, zvláště ty tříděné. Obec in-

vestuje do třídění odpadu hodně energie a stojí na tom i současná podoba místního poplatku za odpadový systém v obci – čím více se třídí, tím menší nádoba na komunální odpad je potřeba. A opravdu to funguje. Podle statistiky se výrazně ponížilo množství odpadu z domácností ve prospěch všech vytríditelných složek. A to svědčí o tom, že ochrana životního prostředí nebude až tak na samém okraji společnosti.

„A když jsme u té radosti... co si tak udělat radost i pohledem na veřejné prostranství před svým domem? Na takzvaný svůj práh? Žijeme na vesnici, kde bývalo zvykem, že si každý upravoval okolí svého domu sám. Někdo vysadil záhon kytiček, někde se sázely keře, a dokonce i stromy. A také se o ně náležitě staral. Je pravda, že i dnes nás oslovují lidé, zda si místo trávy před svým plotem nemohou udělat záhon s okrasnými rostlinami podobně, jako je tomu před halou Na Chrupavce. A že se o záhon budou starat včetně zalévání. Tomu samozřejmě s velkou radostí dáváme zelenou,“ říká místostarosta Michal Doubrava.

Před domem ale nejsou jen záhony, často je tam tráva, která roste jako z vody. „Bylo by skvělé, kdyby více a více lidí při sekání své zahrady otevřelo vrátka na ulici a posekali si i „svůj práh“. A víte, že je to hned vidět? Kdo má rád své okolí upravené, ten i po posekání trávy pracovníky obce svůj „práh“ ještě doladí. Podobně jako Tomáš Srovnaný větvičku na živém plotu,“ dodává s úsměvem Michal Doubrava.

Vidíte v duchu před očima svůj práh? Jak je na tom?

-IČ-

TÉMA

MODERNÍ TECHNOLOGIE POMÁHAJÍ V CHARITATIVNÍCH PROJEKTECH

O nových technologiích se mluví často a v různých souvislostech, málokdy se však dozvídáme, že mohou pomáhat i ohroženým dětem, jako například v projektu KLOKTEX.

Co je to projekt KlokTex?

Kontejnery na textil, oblečení a obuv pro děti i dospělé

Jde o charitativní a ekologický projekt, který podporuje především Fond ohrožených dětí Klokánek.

Po celé České republice jsou rozmístěny kontejnery s logem klokánka na sběr nepotřebného, avšak použitelného oblečení a obuvi.

Odevzdáním takovýchto oděvů, obuvi, textilu, ale i hraček do těchto kontejnerů se jejich dárčí přímo podílí na pomoci jak materiální, tak hlavně finanční. Více na www.KlokTex.cz.

„Projekt byl spuštěn s cílem pomoci těm, kdo naší pomoc potřebují. Díky všem dárcům oblečení a obuvi jsme v rámci projektu **finančně podpořili charitativní organizace částkou převyšující 3 miliony korun**. Tuto pomoc se budeme i přes nelehké období snažit nadále navyšovat,“ říká Ing. Pavlína Klementová, jednatelka společnosti.

Kontejner projektu KLOKTEX

foto archiv obce

Efektivita klíčem k podpoře

Projekt KlokTex zahrnuje stovky kontejnerů rozmístěných po celé České republice. **Obec Líbeznice se do projektu pomoci zapojila již před lety.** V rámci projektu se musí velmi efektivně řešit provoz celého systému, výroba kontejnerů, svoz a třídění odevzdaného textilu a obuvi, aby náklady s tím spojené nepřevyšily přínosy celého projektu.

Jednou ze zásadních nákladových položek je svoz odevzdaného textilu a obuvi. Optimální pláno-

vání svozů s ohledem jak na rozmístění kontejnerů, tak zejména na jejich naplnění zásadně ovlivňuje efektivitu celého procesu a má přímý dopad na náklady projektu. Kontejnery jsou za tímto účelem vybaveny monitorovacími čidly.

Vedení projektu KlokTex si pro řešení optimalizace svozů vybralo společnost **Sensority, s. r. o.** Díky této spolupráci se optimalizují náklady svozu a také se přispívá ke snížení emisí díky chytré logistice.

-jh-

NOC KOSTELŮ 2021

V pátek 28. května 2021 se v podvečer otevřely brány mnohých kostelů a nejinak tomu bylo i v Líbeznicích. V kostele sv. Martina z Tours byl díky dobrovolníkům a za velkého přispění líbeznické základní umělecké školy připraven bohatý program. Zahájení večera se ujal rektor zdejšího kostela Mons. Vladimír Málek a k přivítání návštěvníků se připojil i starosta Líbeznice Martin Kupka, který akci každoročně uděluje svoji záštitu.

Všichni příchozí měli možnost zhlédnout rozsáhlou výstavu výtvarných prací, které pod vedením Jany Voldřichové a Gabriely Náhlíkové vytvořili žáci Základní umělecké školy v Líbeznicích. Vystavena byla díla z projektových dní na konci loňského školního roku a práce z distanční výuky školního roku, který právě uzavíráme. Výstava byla opravdu zdařilá a jsme rádi, že po Noci kostelů jsme ji mohli předat na zámek v Brandýse nad Labem, kde bude vystavena do konce října.

Tematicky letošní program upozornil na výročí 100 let od smrti nejstarší české světice a babičky sv. Václava, svaté Ludmily. Oblíbeným bodem programu líbeznické Noci kostelů jsou komentované prohlídky, které každoročně připravuje paní Mgr. Hana Bílková. Letos se svými posluchači zaměřila do lokality Na Hůrce a do míst, kde bude vybudována kaplička dedikovaná sv. Ludmile. Se zajímavostí života v českých zemích na přelomu 9. a 10. století se děti seznámily i během plnění de-

Interiér kostela vyzdobený pracemi dětí ZUŠ

foto Iva Štrynclová

seti úkolů tematické hry „Svatá Ludmila aneb Babičky v našem životě“. Nechyběla ani živá hudba, která po celý večer zněla z kůru a podbarvovala jedinečnou atmosféru. Tentokrát zahráli žáci základních uměleckých škol, Gymnázia a Hudební školy hl. města Prahy a Pražské konzervatoře. Všem patří velký dík za radost, kterou svým uměním rozdávají.

Jsm rádi, že se líbeznické Noci kostelů účastní nejen místní, ale i hosté přijíždějící z celé republiky. Děkujeme za návštěvu a těšíme se na pokračování krásné tradice 10. června 2022.

Iva Štrynclová

ZANIKLÁ SOCHA

U křižovatky silnic na Líbeznice, Pakoměřice a Hovorčovice stávala socha sv. Jana Nepomuckého mezi čtyřmi lípami ohromných rozměrů. Každým rokem 16. května šlo procesí z kostela v Líbeznicích k této soše. Po první světové válce ji nerozumní lidé poškodili a skončila jako zbořeníště. Lípy vyvrátily vichřice, poslední v roce 1944. Zůstal jen místní název „U svatého Jana“.

Z této poslední lípy, z jejích kořenů, vyrašil výhonek a za ta léta vyrostl ve statný strom a jeho okolí počalo být smetištěm. Myšlenku rodáka z Pakoměřic Milana Jirásky uvítal Tomáš Veselý, který na protějších pozemcích dědy Milana vybudoval firmu Vekra.

Jeho zásluhou byl upraven terén kolem lípy, firma Auto Čáko nechala zbudovat přístřešek pro cyklisty. Sponzorsky přispěly JIP, Triocolor, obec Bořanovice a vlastní pomník sv. Janu Nepomuckému zhotovilo kamenictví Vašenda a syn z Líbeznice. S pomocí několika kamarádů jsme dílo dokončili. A tak 16. května 2011 zazněly trubky táty a dvou synů Rápků a baráčníci z Líbeznice slavnostně odhalili sochu. Sešlo se tenkrát hodně lidí, vystoupil folklorní soubor Kytice, přijela skupina krojovaných cyklistů, rozdávaly se koláče.

Uplýnulo deset let, zub času i vandalové vykonali své. Bylo třeba opětovně zhotovit poškozenou mapu a nástěнку. Obnovili jsme veškeré nátery a opravili poškozenou střechu přístřešku pro cyklisty. Sponzoři zase pomohli, a tak je od 16. května 2021 sv. Jan a jeho okolí chloubou Pakoměřic. Oslavy byly vzhledem k pandemii skromné – pouze s výzdobou pomníčku a vzpomínkou na doby minulé.

Ať cesty cyklistů i kolemjdoucích jsou jen šťastné a ve zdraví.

Milan Jirásek

Pomník sv. Jana Nepomuckého foto archiv OÚ

KAM V OBCI NA SNÍDANI, OBĚD ČI VEČEŘI?

Nabídka gastronomických služeb v Líbeznicích se pomalu, ale jistě rozšiřuje. To je výborná zpráva. Doufejme, že tento trend bude ještě pokračovat. Výbornou zprávou je i to, že období covidové uzávěry všechny restaurace v obci přežily. Pojdme si tedy připomenout, kam v obci můžeme zajít, abychom ukojili hlad a potěšili chuťové buňky.

O **Bistru Statek Líbeznice** v Družstevní ulici píšeme v rozhovoru s panem Martinem Malým v tomto vydání zpravodaje. Zde jen uvedeme, že se v bistru dá nasnídat, naobědvat i navečeřet. K dispozici je rovněž zahrádka. Na <https://www.stateklibeznice.cz/bistro/> najdete více informací. Otevřeno je od pondělí do pátku od 8 do 21 hodin, v sobotu od 9 do 21 hodin a v neděli od 9 do 16 hodin.

Pizzerie U Kouzelníka na Mírovém náměstí je dalším místem, kde se lze naobědvat i navečeřet, a to uvnitř i venku na zahrádce. Kromě toho si lze jídla objednat i na rozvoz. Otevřeno je celý týden, pondělí až čtvrtek 11–23 hodin, pátek a sobota 11–24 hodin, neděle 11–23 hodin. Více informací na webových stránkách <https://www.pizzerieukouzelnika.cz/>.

Čínskou kuchyni lze ochutnat v restauraci Bambus Garden v Mělnické ulici. Otevřeno je každý den od 10.30 do 22.30 hodin. Obědovat či večeřet lze v příjemném prostoru uvnitř nebo na malé zahrádce.

Steakhouse REDDOOR na Zdlbské ulici se zaměřuje na steaky z kvalitního vyzrálého hovězího masa. Na své si však přijdou i ti, kdo hovězí maso nemusí. Otevřeno je od úterý do soboty od 12 do 22 hodin a v neděli od 12 do 16 hodin. K dispozici je letní terasa. Více informací na https://www.reddoor.cz/#o_nas.

Nabídku teplých jídel, byť omezenou, nabízí ještě **Café&Bar Žlutá karta** v hale Na Chrupavce. Otevřeno je pondělí až čtvrtek 13–22 hodin, pátek 13–23 hodin, sobota 12–23 hodin a neděle 12–22 hodin. Další informace najdete na <https://www.zlutakarta.cz/o-nas>.

-jh-

FOTOATELIÉR PANÍ FRANTIŠKY ŘEHKOVÉ- -SLEPIČKOVÉ

Většina fotografií zejména z meziválečného období zachycujících líbeznické rodinné události, svatby, křtiny, podobanky na hrobech místního hřbitova, divadelní představení, školní třídy, pohlednice obce je dílem líbeznické fotografky paní Františky Řehkové, za svobodna Slepíčkové. Vznikaly v jejím ateliéru, který se nacházel v domě čp. 153 v ulici Pod Lipami v Líbeznicích.

Františka Slepíčková se narodila 26. května roku 1900 na Vodolce do rodiny kominického mistra Ladislava Slepíčky. Do Líbeznic se rodina přestěhovala dne 1. 7. 1910, zde Františka prožívala dětství. Po ukončení měšťanky v patnácti letech ji rodiče dali studovat na německou internátní školu v Litoměřicích. Tehdy bylo město Litoměřice spíše prostředím německým nežli českým, ve škole i v městě převládala němčina, kterou však Františka příliš neovládala. Trápila se tím, navíc byla mimo domov a stýskalo se jí. Její povaze byla vlastní pracovitost spojená se zdravou ctižádostivostí, ale také odvaha, nerada se vzdávala, a tak nakonec úspěšně vše ustála, včetně němčiny. Františka se vyučila fotografkou a v Líbeznicích v domě svých rodičů v ulici Pod Lipami si otevřela živnost fotografickou. V její době byla žena na vesnici, která se uměla postavit na vlastní nohy, navíc se uživil v atraktivní profesi fotografky, naprostou výjimkou.

Její fotografie vznikaly i mimo ateliér v plenéru, k nim patří nejznámější meziválečné líbeznické pohlednice. Také hraběcí rodina Nosticova si ji oblíbila a Františku si často objednávala na focení.

Okruh jejích zákazníků se rozrůstal, chodívala fotit i do škol regionu. V Třeboradicích se seznámila s tamějším pohledným mladým učitelem Josefem Řehkou, byl o sedm let starší než ona, pocházel z chudé hornické rodiny z Březových Hor, jeho tatínek si přál, aby syn vystudoval a měl život snadnější než on. Josef jeho přání splnil a stal se kantorem. Když tatínek a také sourozenci zemřeli na tehdy běžnou nemoc tuberkulózu, zůstali s maminkou sami. Josef Řehka dostal učitelské místo na obecné škole v Třeboradicích, ve vesnici u Prahy, kam se odstěhovali. V Třeboradicích bydleli v budově bývalé tzv. papírny.

V době, kdy se Josef Řehka s Františkou Slepíčkovou seznámil, mu bylo nabídnuto místo učitele na líbeznické škole, kde měl učit zeměpis, český jazyk a zpěv.

Vztah s Františkou se prohluboval, navzájem si rozuměli a doplňovali se, a tak Josef Františku požádal o ruku. Vzali se 18. prosince 1923 v kostele sv. Martina a zůstali bydlet v ulici Pod Lipami.

Manželé byli velmi pracovití se spoustou nápadů, úspěšní a dobří ve svých profesích, V roce 1937 byl Josef Řehka jmenován ředitelem měšťanské školy v Líbeznicích.

Františka nouzi o zákazníky rozhodně neměla, kolikrát měla tolik práce, že ji těžko sama stíhala, tehdy jí pomáhal i manžel Josef, třeba s retušováním fotografií. Zkrátka dařilo se jim a byli spokojeni.

Navíc se jejich rodina časem rozrostla o nového člena – o dceru Ninu, kterou měli velmi rádi. Pravda, matka Františka byla přísnější než tatínek Josef, který se v dceři viděl, snažil se, aby se dobře učila a zvládala hru na klavír, dceru Ninu posílali do zdejší hudební školy pana Ziky. Hudba byla pro Josefa Řehku jednak profesí, zpěv učil, jednak koníčkem, stal se jedním z autorů Líbeznického pochodu.

Svatební foto Františky Slepíčkové

foto archiv Oblastního muzea

Mělnická – autor Františka Řehková

foto archiv Oblastního muzea

Ovšem od podzimu roku 1938 začíná jedno z nejtěžších období pro naši zemi a její obyvatele, Mnichov, protektorát a následně válka. Ani zlo však netrvá věčně.

Druhá světová válka skončila, život šel dál svou cestou, poměry po ní se měnily, někdy – jak již to také bývá – k horšímu, panu řediteli Josefu Řehkovi byly jako řídícímu vytýkány věci, na které těžko mohl mít vliv, a tak po mnoha letech učitelování a ředitelování na líbeznické škole roku 1947 končí a odchází učit na školu v Ďáblicích, kam s sebou bere i dceru Ninu.

Také paní Františka Řehková byla nucena svůj fotoateliér časem uzavřít v důsledku znárodnění.

A tak byla po několika desítkách let ukončena činnost fotoateliéru paní Františky Řehkové, místa, kudy procházela a po několik generací byla v podstatě dokumentována líbeznická každodennost.

Františka Řehková-Slepíčková zemřela 3. července 1980 ve věku 80 let.

(Děkuji za poskytnutí archivního materiálu a spolupráci paní Nině Kotosové, paní Olze Mišnerové a paní Lucii Vorošové.)

Hana Bílková
(BilkovaHana64@seznam.cz)

AŽ SE VÍ! ŠKOLNÍ ČASOPIS V NOVÉM KABÁTĚ

Školní časopis *Až se ví!* vychází na líbeznické škole již delší dobu. Ve školním roce 2020/2021 však dostal novou grafickou podobu a dočkal se i tištěného vydání. „Na líbeznické škole se toho

mnoho děje a chtěli jsme o těchto aktivitách informovat děti, rodiče i širokou veřejnost ucelenou formou. Vznikl tak nápad pojmout školní časopis i jako tištěný a představit dění na naší škole právě touto cestou,“ popisuje inovaci časopisu ředitel školy František Grunt. Kromě nové podoby má školní časopis i nový obsah. Na jeho stránkách se čtenáři mohou potkat například s rubrikami Jak se žije ve škole aneb Školní rozhlasovna, Podařilo se nám, Na slovíčko s... nebo Koutek psavců.

Nechybějí ani informace ze základní umělecké školy nebo medailonek šikovného žáka. Hlavním tématem aktuálního čísla je poslední zvonění devátých tříd. „Nebylo bohužel možné, aby se nám na určený počet stránek vešlo všechno a všichni. Zajímavé školní aktivity probíhaly ve všech třídách,

dalším dáme určitě prostor v následujících číslech,“ doplňuje k časopisu Šárka Mičurcová, která se ujala nelehké role redaktorky. Líbeznická škola má v plánu časopis vydávat dvakrát ročně.

INFORMUJE ZE ZŠ I ZUŠ

Ve svých brašnách a batozích si ho domů odnesou všichni žáci. K dispozici bude samozřejmě i v líbeznické knihovně, případně knihovnách spádových obcí.

-na-

Nová, tištěná podoba školního časopisu

foto ZŠ Líbeznice

A collection of 12 painted stones, each featuring a unique design. The designs include a blue flower with green centers, a snowflake, a sailboat, a heart with red dots, a heart with a brown patch, a heart with a black and white pattern, a heart with a green and yellow pattern, a heart with a blue and red pattern, a heart with a blue and green pattern, a heart with a blue and red pattern, a heart with a blue and green pattern, and a heart with a blue and red pattern. The stones are arranged on a white background.

NOVÉ POVĚSTI LÍBEZNICKÉ KNIŽNĚ

7

LÍBEZNICKÁ ZUŠ POHLEDEM ŽÁKŮ I RODIČŮ

V minulém čísle jsme podrobně představili výsledky dotazníkového šetření Mapa školy na základní škole. Stejný průzkum probíhal i na základní umělecké škole a byl poměrně unikátní, protože společnost SCIO takového šetření na uměleckých školách běžně nedělá. Chybí tedy srovnání s jinými školami, na druhou stranu však vznikl průzkum na míru líbeznické ZUŠe. Zde jsou jeho výsledky.

Stejně jako na základní škole dopadl i na ZUŠce průzkum pro školu více než dobře. Nejdůležitější výsledky by se daly shrnout do následující věty. Výuka na ZUŠ je podle 94 % žáků kvalitní, vyučující ZUŠ jsou podle 96 % žáků dobrými pedagogy a podle 97 % žáků mezi nimi panují přátelské vztahy. „Jsme rádi, že průzkum proběhl i na základní umělecké škole a do rukou se nám dostalo hodnocení této důležité součásti školy. Ještě více nás těší to, jak si ZUŠka v průzkumu vedla, a velká spokojenost žáků i rodičů s prací kolegyň a kolegů,“ komentuje výsledky ředitel školy František Grunt.

ZUŠ pohledem žáků

Všichni žáci kromě jednoho, kteří vyplnili dotazník, mají svou ZUŠ rádi (55 rozhodně ano, 17 spíše ano). Kromě tří žáků se všem ostatním na ZUŠ učí a pracuje dobře (39 skvěle, bez problémů, 30 spíše dobře). Celých 93 % žáků uvedlo, že nemají před-

mět, kde by učitelé podávali látku nudně či nezáživně. V některých předmětech žáci oceňují své učitele za to, že dělají výuku záživnou, zajímavou a přínosnou – konkrétně 43 % si to myslí o předmětu hra na nástroj / sólový zpěv, 28 % o hudební nauce, 26 % o výtvarném oboru. Pětina žáků uvedla, že žádný takový předmět nemají.

I distanční výuku ZUŠka zvládla: 93 % žáků uvedlo, že distanční výuku zvládá dobře, zadanou školní práci zvládá vcelku bez problémů 88 % žáků, 12 % nikoli. Systém hodnocení/známkování vyhovuje 91 % žáků. Během distanční výuky 57 % žáků chyběl kontakt se spolužáky, 44 % naopak nechyběl.

Žáci se podle odpovědí v otevřené otázce těšili zpátky do školy na klasickou výuku, ale pokud by měli něco z distanční výuky zachovat, byly by to nejspíš záznamy z hodin / výuková videa, která si mohou pouštět opakovaně a vrátit se k nim i mimo výuku, když třeba něco nestihnou. „Distanční výuka pro nás byla velkou výzvou, ale snažili jsme se poskytnout, alespoň tam, kde to šlo, žákům stejnou kvalitu jako při prezenční výuce,“ dodává k výuce na dálku zástupkyně ředitele pro ZUŠ Iva Štrunclová. I během distanční výuky patří mezi oblíbené předměty žáků hra na nástroj / sólový zpěv (59 %). Dále uvedlo 29 % výtvarný obor, 20 % hudební nauku a 10 % sborový zpěv a taneční obor.

Hodnocení ZUŠ rodiči

S vedením školy jsou spokojeni všichni rodiče, kteří to byli schopni posoudit (54 rozhodně ano, 36 spíše ano). Všichni kromě dvou rodičů jsou v ZUŠ spokojeni s celkovou kvalitou výuky (52 rozhodně ano, 44 spíše ano), s pedagogickými kvalitami vyučujících (65 rozhodně ano, 29 spíše ano), s komunikací s učitelem hlavního oboru dítěte (75 rozhodně ano, 21 spíše ano) a se způsobem předávání důležitých informací rodičům (66 rozhodně ano, 30 spíše ano).

Vztahy mezi žáky nedovede 30 % rodičů posoudit, ale z těch, kteří to dovedou, jsou skoro všichni s jejich kvalitou spokojeni (24 rozhodně ano, 41 spíše ano). Nespokojeni jsou s nimi 4 rodiče.

Výuku teoretických a povinně volitelných předmětů také část rodičů nedovede posoudit (16, tj. 16 %). Z těch, kteří to dovedou, je většina s její úrovní spokojena (36 rozhodně ano, 38 spíše ano), nespokojeno je 7 rodičů.

Většina rodičů (82 %) si myslí, že škola pro jejich dítě není náročná, ale většina z nich by zároveň nároky nezvyšovala a ponechala tak, jak jsou (61 %). Podle 14 % rodičů je škola náročná, ale nároky by nesnižovali. Jen jeden rodič si myslí, že by se nároky snížít měly.

Osm z deseti rodičů uvedlo, že jejich dítě nemá žádný předmět, ke kterému by měli nějaké výhrady. Pokud už nějaké výhrady jsou, týkají se hudební nauky a hry na nástroj / sólového zpěvu, které vybralo pět rodičů. Tři rodiče také uvedli výtvarný obor.

I rodiče ocenili práci ZUŠ během distanční výuky. Celkem 87 % rodičů souhlasí s tím, že jejich dítě zvládlo distanční výuku dobře (25 % rozhodně, 62 % spíše).

„Mě osobně hodně potěšilo, že téměř všichni rodiče by školu doporučili svým známým, pokud by hledali ZUŠ pro své dítě. To je pro nás skvělá vizitka, ale zároveň závazek do dalších let nasazenou úroveň zachovat,“ dodává k celkovému hodnocení Iva Štrunclová.

V otevřených otázkách se děti i rodiče mohli vyjádřit i k tomu, co by na ZUŠ zlepšili. Ocenili by největší prostor před vchodem do ZUŠky, případně prostor, kde by mohly děti čekat mezi vyučováním v ZŠ a výukou v ZUŠ. Dalším problémem je malá kapacita umělecké školy, která bohužel nedokáže uspokojit velký zájem o výuku. Někteří rodiče by pak uvítali více informací o průběhu vzdělávání svého dítěte v ZUŠ.

Pokud bychom se na hodnocení líbeznické základní umělecké školy podívali řečí známek, tak se v ní odrazila velké spokojenost dětí a rodičů a ZUŠka v průměru obdržela výslednou známku 1,3.

-na-

Výuka na líbeznické ZUŠ

foto archiv ZUŠ Líbeznice

ATLETI SPOLU – OFICIÁLNÍ ZAHÁJENÍ ATLETICKÉ SEZONY 2021

A je to konečně tady!

Po dlouhých zimních měsících, kdy jsme se s našimi atlety vidali jen online a plnili různé atletické výzvy (Zimní atletická výzva, výzva Atletika pro žactvo, online závody v rámci Atletiky pro rodinu apod.), jsme se na jaře opět mohli s atlety osobně potkat. Nejprve jen v malých skupinkách a za dodržení přísných protiepidemických opatření. Nyní již v klasičtých skupinách, dokonce se mohly uskutečnit i některé závody.

Co jsme tedy na jaře už zvládli?

V polovině května jsme se potkali na společném podvečerním tréninku s rodinami v rámci projektu **Atletika pro celou rodinu**. Sešlo se 12 rodin, celkem 40 rodičů a dětí a 3 + 1 trenér. Předpověď počasí nebyla ideální, ale to nás neodradilo. Podařilo se nám strávit super hodinu s nadšenými dětmi i rodiči a vyzkoušet si společnou rozvíčku, skoky z místa i trojskoky, hody dětským oštěpem a nácviky štafety. Černé mraky nás ale vyhnaly dříve, než jsme stihli závěrečný tanec, hry, protažení a odměny. O to více nás toho ale čeká příště, na konci června. Už se moc těšíme.

Na konci května jsme uspořádali **uzavřené oddílové závody pro část přípravků**, kde si děti poměřily síly v běhu na 60 m, skoku do dálky, hodu raketkou a běhu na 200 m. Odměnou za krásné

výkony byla mléčná čokoláda Milka, která všem účastníkům běhu na 200 m udělala velikou radost a zakousli se do ní jako do chleba...

O čtyři dny později se nám podařilo zajistit časomíru a větrměř a uspořádat **uzavřené oddílové závody pro žactvo, dorost a juniory**. Naši mladí atleti si zazávodili sice pouze v oddílové konkurenci, ale všechny výkony z běhů, skoků do dálky a dalších technických disciplín (hody oštěpem, vrhy koulí, skoky do výšky) se jim zapisují do celorepublikových statistik. A že to byly některé opravdu povedené výkony! Ze zapsaných výkonů se pak mimo jiné vybírají účastníci pro Mistrovství České republiky juniorů, juniorek a dorostu, které se koná 19.–20. června 2021. Pevně věříme, že na něm budeme také zastoupeni. I na těchto závodech byli sportovci odměněni mléčnou čokoládou Milkou a některým hochům se podařilo přesvědčit organizátory, že bez druhé čokolády neujdou už ani metr. No řekněte, vy byste jim odolali?

A přišel 2. červen 2021, na který bylo v letošním roce vyhlášeno zahájení atletické sezony přímo Atletickým svazem v rámci projektu **ATLETI SPOLU**. Atleti z celé republiky se tuto středu sešli na svých stadionech a oficiálně zahájili sezonu společnými tréninky, workshopy, závody apod. Na některých stadionech se konaly závody pod záštitou českých atletických hvězd. V našem oddílu jsme pro děti z minipřípravky a přípravky uspořádali speciální tré-

nink formou workshopů, kde si děti na jednotlivých stanovištích mohly vyzkoušet tradiční i netradiční sportovní disciplíny (například skoky v pytli nebo hody do pohyblivého koše), ale také se mohly něco nového dozvědět ze zdravotvědy. Někteří naši „modelové“ byli jako skuteční. Zkrátka jsme rozhýbali nejen tělo, ale i mozkové závitky a hodně jsme se společně nasmáli. Žactvo si v rámci tohoto dne naměřilo skoky do dálky, hody oštěpem a vrhy koulí.

Jsmo moc rádi, že se rozběhly i další soutěže, sice jen v omezeném počtu, ale i to je pro nás veliká radost.

Všechny zveme na naše tradiční **Duhové atletické závody**, které se letos uskuteční **2. října 2021**. Jsou určeny pro všechny děti a mládež. Detailnější informace budeme postupně zveřejňovat.

Velmi nás těší zájem rodičů malých dětí o náš atletický oddíl. Abychom ale mohli přijmout nové atlety, potřebovali bychom rozšířit náš tým o **trenéry či trenérky minipřípravky**. Pokud byste měli zájem přidat se k našemu týmu, určitě nás kontaktujte. Všechny kontakty jsou uvedeny na našich webových stránkách.

Přejeme všem krásné léto a sportujte, buďte venku a užívejte slunečné počasí!

Tým Atletiky Líbeznice

Atleti spolu II

foto archiv atletického oddílu

OBEČNÍ KNIHOVNA

CESTA SVĚTLA
JANA AMOSE
KOMENSKÉHO

„Od světla přichází poznání věcí, od tmy jejich neznalost. Světlo dává věcem a duším pocit libosti a radost, tma zármutek a nelibost. Konečně světlo má podobu života, tma podobu smrti. Odtud je v Písmu: Příjemné je světlo a milé je očím vidět Slunce.“

Citace ze spisu *Via Lucis* (Cesta světla) nám ukazuje Komenského jako hluboce přemítajícího mystika. Svět je pro něj škola Boží moudrosti zanebraná lidskou vinou. V této knize hledá lék na kultivaci lidstva a nalézá jej v moudrosti a vzdělání, ve všennápravě síle pansofie (pansofie je věda či filozofický směr, jenž se snaží skrze poznání a zahrnutí všech vědních oborů harmonizovat svět a zbouřit například i jazykové bariéry mezi lidmi), která by osvětila všechny lidi.

Komenský nepovažuje tmu a zlo za princip, protože absolutně dokonalý Bůh nemohl stvořit takovou nedokonalost. Principem je jenom světlo. Tma (zlo) je pouhý nedostatek světla (dobra).

„Světlo má moc zahnat tmu. Kdekoli totiž vchází světlo, tam tma brzy buď řídne, nebo mizí. A naopak, tma nemá sílu, aby světlo odstranila.“

Tímto úvodem jsem chtěla ukázat na neuvěřitelnou mnohovrstevnatost díla Jana Amose Komenského. Ať už jsou to díla *Listové do nebe* či *Kšať umírající matky Jednoty bratrské*, ovlivněná myšlenkami Jednoty bratrské, nebo *O poezii české*,

Poklad jazyka českého či slavný *Orbis pictus* (Svět v obrazech), kde mluví o člověku „homo ludens“, který rozvíjí své schopnosti pomocí hry. Až k ještě slavnější filozofické alegorii *Labyrint světa a ráj srdce*. U té se zastavme.

První verzi *Labyrintu* dokončil Komenský po několikaměsíční soustředěné práci, ve které hledal zapomenutí na vše, čím si prošel. Musel opustit své působiště ve Fulneku, mor mu zahubil manželku i obě děti. Komenský se z těchto otřesů zachraňoval horlivou četbou, především z bible, rozhovory s přáteli, modlitbami a literární činností, kterou chtěl posilovat a utěšovat sám sebe i všechny stejně trpící. První verzi rukopisu dokončil v roce 1623. Opakovaně se ke knize vracel a doplňoval ji. K prvnímu vydání knihy došlo roku 1631, pravděpodobně v saské Pirně.

Nejen lidé, ale i knihy mají své osudy. Měl je a bude mít i Komenského *Labyrint*. Jeden z opisů knihy, který redigoval sám Komenský, byl zaslán v roce 1623 Karlu staršímu z Žerotína. Býval součástí Žerotínské knihovny ve Vratislavi, přešel v ní šťastně třicetiletou válku a mnohé další. Byl dlouho uložen v Polsku a roku 1957 byl vyměněn za rukopis Koperníkova pojednání *Šest knih o oběžích sfér nebeských*.

Ale vraťme se k obsahu díla. Kniha *Labyrint světa a ráj srdce* je vytvořena jako pásmo 54 kapitol, kde ve středu stojí stále táž postava Poutníka, která je zároveň vypravěčem. Dříve než se Poutník rozhodne pro nejvhodnější povolání, chce se přesvědčit o tom, jak vlastně lidé jednají a žijí a jaké místo by mohl zaujmout. A tak se vydá na cestu městem, které představuje celý svět. Má dva průvodce, Vše-zvěda Všudybuda a Mámila. Jsou to však darebové, kteří ho matou a nechťejí, aby poznal skutečnou podobu věcí. Poutník nepodlehne jejich nástrahám a svým bystrým, nesmlouvavým zrakem postupně odhaluje svět v pravém světle. Komenský používá vytříbený a bohatý básnický jazyk a využívá zvuko-

Jan Amos Komenský

foto Google

malby a synonym. Jeho krásu je velmi obtížné zachovat v překladu nebo úpravě do moderní češtiny. Většina moderních vydání *Labyrintu* proto vychází s obsáhlými vysvětlivkami dobových pojmů.

Pokračování příště.

/zdroje: internet, Wikipedia, V. Hela – časopis *Regenerace*, ročník XXIX/

AD

LETOPISY OBCE
LÍBEZNICE

IV.

Drobné zprávy o lidech zdejších ze století 15. a 16. (vzato z městského archivu praž.)

R. 1437, dne 26. října. Když jest pře a ruoznice byla mezi Křtěnem a Maříkem nebožce Jana Kútníka z líbezníc z jedné, Bětkú vdovú manželku téhož Jana Kútníka z strany druhé o zboží a statek po smrti již jmenovaného Jana Kútníka zaostalé, pro kterého zboží Křtěna a Maříka jest Bětka zařkla, chtieci s nimi díel mieti. Ubrmané volení soudcové z lidu, vypověděli, aby Křtěn a Mařík zaplatili za zboží otce svého Bětce matce své, za její díel čtyři a třicet kop a XIIIte gr. Také též paní Bětka toho práva kteréž tu v Líbezních má, odřekla se jest takové, jakož ta ves má za právo.

R. 1514, dne 14. května. Kšať Matěje Hlavně: ktem ten dluh, kteraj mám u Roubička v Líbezních, ten aby byl dán Janovi Zálchovi. Ktem louku, který mám tu u Líbezníc, z kteréž mi platí každý rok po 3,5 kopě, ten také plat odkazují ke špitálu sv. Pavla (na špitálsku, nynější Karlín).

R. 1520, dne 8. února. V té při mezi Jírú Dvorským z Líbezníc z jedné a mezi Říhú a Matějem též z Líbezníc z strany druhé, kdež jest Jírú dvorský obvinil Říhú a Matěje kterak by oni uvázali se v grunt, kterýž jemu spravedlivě náleží, i jiný statek po kmetičně jeho. Proti tomu dal Říha mluvit, že k tomu má lepší spravedlnost podle poručenie, jejieho, které jest učinila a dětem jeho i jemu odkázala. Proti tomu zase Jiřík dal mluvit, že vona toho poručenství učiniti nemohla, nebo žádný člověk dědičný nemůže bez vědomí a vůle pána svého poručenství činiti. Při tom také Matěj stoe dal jest mluvit, že jest vona byla teta jeho vlastní, a tak po

přibuzenství že jest von blížší s dítkami svými než kto jiný. Proti tomu dal jest Jiřík zase mluvit, že jemu k tomu poručenství ani k přibuzenství není nic potřebí mluvit, poněvadž jest ona podsedeck k témuž dvoru byla, kteřížto podsedeckové (podnájemci) jsú vysazeni vod téhož dvoru i dědiny (pole) jsú jim dány, kteréž byly k tomu dvoru příslušející pro zvelebení jeho. A na to pokázal dva listy, jeden vod konventu vyšehradského a druhý pod pečeti pánů Prahan. Tu pání úředníci šestipánští pražští vypovídají: Jak Jiřík dal mluvit, že spravedlnost má k tomu gruntu i ke všemu statku po nebožce Otyrce pozuostalém jako pán dědičný, a ona jest byla podsedeck a tak kmetična jeho k tomu dvoru přísluší, a na to Jiřík vokázal list jeden vod konventu Vyšehradu předkuom jeho daný, kterýžto list na žádný podsedeck se nevztahuje a v něm vonich žádné zmínky není, než na plat témuž konventu přísluší. Aby se pak i jaká spravedlnost ztahovala již jest minule, poněvadž na pány Pražany plným prá-

vem jako na pány dědičné připadla vedle práva, a oni jako páni dědiční ten sú dvuor prodali za jistú summu peněz Tuomovi rychtáři i dědicom jeho s robotami, s dědinami k tomu dvoru od starodávná příslušícími, jakož o tom ten list od pánů Prahan vokazuje. V kterémžto listu vo žádných podsedeckích zmínky není, než že je každý povinen prve člověčenství (poddanství) slíbiti. I z těch příčin pání úředníci ty podsedecky k sobě a s platem přijímají a je držeti chtí až dotud, dokud toho Jiřík nepokáže, že ti podsedeckové jsú vysazeni s volí a s vědomím pánů dědičných a gruntovních, a tak že jsú jim dědiny vod téhož dvoru rozdány. Ale obec a pání úředníci jsúc páni dědiční lidí svých jich lidem kšaťovi ani přibuzenství žádná jiti nemají bez povolení pánů jich dědičných. I z těch příčin pání jim oběma to vzdvihují a k sobě přijímají. (Pání dali tedy za právo Jiříkovi, ale ponechávají Říhovi a Matějovi statek v držení až do vypršení lhůty podnájemní.)

AD

LITERÁRNÍ KALENDÁRIUM

LITERÁRNÍ
KALENDÁRIUM

2. 6. 1840 narozen anglický spisovatel Thomas Hardy – *Daleko od hlučícího davu, Neblahý Juda, Lesáci*

6. 6. 1875 narozen německý spisovatel Thomas Mann, nositel Nobelovy ceny za literaturu (1929) – *Kouzelný vrch, Doktor Faustus, Smrt v Benátkách*

11. 6. 1925 narozen americký spisovatel William Styron – *Sophiina volba, Zapal tento dům, Doznání Nata Turnera*

12. 6. 1840 narozen český spisovatel a novinář Jakub Arbes – *Poslední dnové lidstva, Elegie o černých očích, Newtonův mozek*

21. 6. 1905 narozen francouzský spisovatel, dramatik a filozof Jean Paul Sartre, odmětil Nobelovu cenu za literaturu (1964) – *Nevolnost, Zed', Cesty ke svobodě*

21. 6. 1935 narozena francouzská spisovatelka Françoise Saganová – *Máte ráda Brahmsa, Hedvábné oči, Dobrý den, smutku*

29. 6. 1900 narozen francouzský spisovatel Antoine de Saint Exupéry – *Země lidí, Citadela, Malý princ*

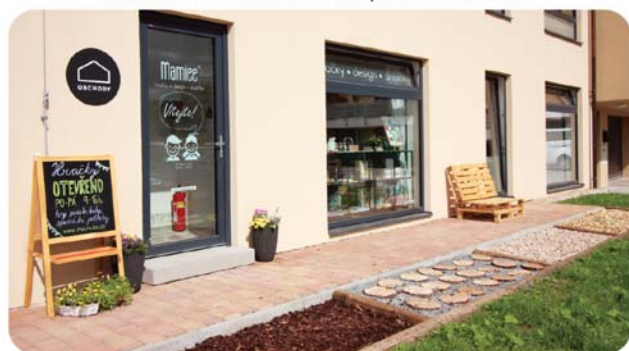

HRAČKÁŘSTVÍ MAMIEE novinky na nožičky

Kromě hraček pro vás máme nově pohodlné a originální barefoot capáčky i boty Collégien z Francie. Před obchodem si můžete vyzkoušet bosou stezku.

Máme otevřeno každý všední den od 9 do 16 hodin.
Možný osobní odběr z eshopu www.mamiee.cz
Adresa: Statek Líbeznice, Družstevní 32

POZOR, POZOR!
TS DEMO OTEVÍRÁ NOVÝ KURZ V LÍBEZNICÍCH!

DISCO DANCE

PŘIDEJ SE K NÁM!
POZNEJ SUPER PARTU,
USMĚVAVÉ LEKTORY
A STAŇ SE S NÁMI MISTREM!

7-9 LET PRO úplné ZACATEČNÍKY!

ZAČÍNÁME V ZÁŘÍ 2021!

KAŽDÝ ČTVRTEK v tělocvičně
ZŠ a ZUŠ Líbeznice, Měšická 322, Líbeznice

Více informací naleznete na webových stránkách nebo na našem Facebooku!

TS DEMO
Mistři ČR 2019
Czech dance tour
Mistři světa 2018
WADF

TanecniSkupina DEMO
tanecniskupinademoo

www.tanecniskupinademoo.cz

JEDU EDU!

TOHLE NENÍ JENOM TÁBOR, TO JSOU PRÁZDNINY SNŮ!

11. - 17. 7. 2021
Ranč Bystrá nad Jizerou
a chalupa bude celááááá naše!

Přihlaš se s kamarádem a oba máte tábor o 1000,- Kč levnější!

PROGRAMOVÁNÍ V PŘÍRODĚ

naučíme se tvořit webové stránky za pomoci HTML5 a CSS

naprogramujeme si vlastní hru s využitím JavaScriptu

budeme dovádět v bazénu se slanou vodou

vyřídíme se při hraní her v okolních lesích

jeden den si dáme pořádnou túru

více na: www.jeduEdu.cz/tabory

CENA: 7.990,-
pro děti od 10 do 15 let

KAVÁRNA MÉLÍBEKAFE LÍBEZNICE

MéLíbeHRANÍ

- 15.7. HIČKOK
- 22.7. TORRAX
- 29.7. VOLÁ LONDÝN
- 5.8. FROMÁŽ
- 12.8. DILLEMA
- 19.8. ŠAVLOZUBÝ PONOŽKY

hudební léto v Areálu Zdraví Líbeznice
pořádá kavárna MéLíbeKafe
začátek od 19:00

Akce se koná za přispění obce Líbeznice v rámci Grantu na podporu projektů v oblasti kultury, sportu a volnočasových aktivit.

Kalendář akcí pro rok 2021

- 9. 7. Letní kino (Areál zdraví)
- 17. 7. Letní zábava (Areál zdraví)
- 24. 7. od 19:00 Sejdeme se na náměstí (na Mírovém náměstí)
- 4. 9. od 14:00 Líbeznické vinné slavnosti (na Mírovém náměstí)
- 11. 9. od 13:00 Líbeznické posvícení (v parku Na Chrupavce)

Kromě toho
každou druhou sobotu
FARMÁŘSKÉ TRHY
(sudý týden)
9.00 až 12.00 na Mírovém náměstí.

ZŠ A ZUŠ LÍBEZNICE VÁS ZVE KE SHLÉDNUTÍ KRÁTKÉHO FILMU **MALOVANÉ PÍSNIČKY**

V. FISCHERA A J. HANUŠE

HRAJÍ A ZPÍVAJÍ ŽÁCI A UČITELÉ ZUŠ LÍBEZNICE.
MALUJÍ M. A. BARTŮŇKOVÁ A ŽÁCI ZŠ LÍBEZNICE.

WWW.ZSLIBEZNICE.CZ/NODE/2047

